(ג) **הריני נזיר כשיהיה לי בן.** פירוש לפסוקי[1] נזירות להוי שלשים יום ונזיר מאה יום נזירות דנפשיה והשתא נמי קבל נזירות דבנו כריסתא והתחיל למנות נזירות דנפשיה ק' יום וגולד לו בן עד שבעים ויום שבעים נמי בכלל לא הפסיק כלום פירוש [2] מחרי שנזירות בנו של שלשים יום מוכלעים תוך ק' יום עליין[2] דפירש[3] ולא[3] הני ק' יום עולים לנזירות דבנו וגם למאה יום דנפשיה לפי ע"ג דמיד כשיוולד בנו לריך להניח את שלו ולמנות של בנו שהרי קיבלו מחילה כדאמר לעיל מ"ה כיון דשל בנו מוכלעין בתוך המנין יום עולים לשל בנו ולשלו ושלים מאה יום ויגלח על שניהם ויביא שני קרבנות וה"ה לעיל כי אמר הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר והתחיל למנות את שלו אם נולד לו הבן למניינו ביום ל'[4] לחותן שלשים יום עולין היו לבנו ולעלמו כיון דשל בנו מוכלע בשל עלמו לחידי ולחידי ל' יום ודוקא כי קבל נזירות דבנו כריסתא דמיד שנולד הוי זקוק למנות לחותו מהני הכלעה אבל קבל נזירות דמאה יום כריסתא אפי' נולד לו הבן קודם ל' יום לריך להשלים המאה יום כריסתא כשקיבל עליו תחילה לגלח חייל נזירות בנו עליו [עד] השלמת נזירותו לגלח משלים נזירות ק' ויגלח ויביא קרבן לנזירותו ושוב יעשה נזירות דבנו ל' יום ויגלח לל' יום ויביא קרבן: (ד) **לאחר שבעים.** היינו ע"א סותר ול"ג סותר שבעים יום דהא לינו סותר ע' וה"פ מניח את שלו ומונה את של בנו ולמו דוקא סותר כלומר[5] מניח את מניינו ומונה שלשים דבנו: שמין מגלחת פחות משלשים יום. פי' לכך אין עולין שאר הימים שעד ק' ימים לנזירות דבנו לפי שמין נזירות דבנו פחות משלשים יום וליכא ל' יום עד גמר השלמת מאה ולכך זקוק להפסיק מניינו הואיל דנמשך דבנו[6] על ימי נזירותו ולמון מגלחת לינו מכוון לטפי ס"ל למימר שמין נזירות פחות משלשים יום ונקט שמין מגלחת למימר מכשלשים[7] ד] של בנו יחזיר למניינו ושלים נזירות הק' יום ויגלח בסוף כל המנין אם לכולן אבל בסוף מנין דבנו לינו יולד לו בן לבר מנזירות דבנו אבל מ"מ אם יוולד לו בן קודם ל' יום ומעכשיו ע' יום היינו משום שדעתו להיות נזיר ק' יום אם לא יוולד לו בן לבר מנזירות דבנו אבל מ"מ אם יוולד לו בן קודם ל' חפץ הוא להבליעו בנזירות דידיה אבל הכא שקיבל נזירות אחר כ' בדעתו למנות לו מנין שלא יעלה למנין המאה יום אלא לחתי לחפץ להבליעו והכי הוא יודע בבורו דבהנך כ' לא [שלמין] ק' לימא בפי' הריני נזיר אחר כ' ומעתה פי'[22] בין הכל ק' שלא ולפי חפץ לעשות ק' יום בלא הנזירות. ע"כ הגה"ה: **ותבעי ליה נזירות מועטת.** פי' שמם נזירות להוא שלשים יום וכבון לאמר הריני נזיר לאחר שלשים יום ונזיר מעתה אי חיילא השתא ויומנה עשרים יום ויביא מנין זה ויומנה שלשים יום ויומנה עשרה יומים להשלים נזירות לאחרא ולא יגלח עד [שלשים] השלמת שניהן: **חדא מגו חדא קמיבעי ליה**

כסיפא ליה מילתא ואמר הריני נזיר לכשיהא לפלוני בן ושמע חבירו ואמר ואני מהו מי אמרינן שלא בפניו אנפשיה קאמר או דילמא הכי קאמר ליה רחימנא ליה כוותיך [א]תיבעי: **מתני'** [ב]הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן התחיל מונה את שלו ואח"כ נולד לו בן משלים את שלו ואח"כ מונה את של בנו הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר התחיל מונה את שלו ואח"כ נולד לו בן מניח את שלו ומונה את של בנו ואינו מגלח ואח"כ משלים את שלו למקוס ספסק [ג]מתחיל: (גליון [ג]ומ"ר (ג) דהואיל וקיבל עליו נזירות שלו מחילה משלים את שלו אם שיהא מגלח בינתים ואילו בסיפא דקבל נזירות של בנו מחילה מוקי לה [ד]הכי דאי לא תימא הכי [ב]לא הוי נזירות כלל כיון דלהפסיק את שלו והתחיל את של בנו וגלח בנו עליו [עד] השלמת נזירותו גלח משלים ק' ויגלח ויביא קרבן לנזירותו ושוב יעשה נזירות דבנו ל' יום ויגלח לאחר ל' יום ויגלח לל' יום ויביא קרבן: (ד) **לאחר שבעים.** היינו ע"א סותר ול"ג סותר שבעים יום דהא לינו סותר ע' וה"פ מניח את שלו ומונה את של בנו ולמו דוקא סותר כלומר[5] מניח את מניינו ומונה שלשים דבנו: שמין מגלחת פחות משלשים יום. פי' לכך אין עולין שאר הימים שעד ק' ימים לנזירות דבנו לפי שמין נזירות דבנו פחות משלשים יום וליכא ל' יום עד גמר השלמת מאה ולכך זקוק להפסיק מניינו הואיל דנמשך דבנו[6] על ימי נזירותו ולמון מגלחת לינו מכוון לטפי ס"ל למימר שמין נזירות פחות משלשים יום ונקט שמין מגלחת למימר מכשלשים[7] ד] של בנו יחזיר למניינו ושלים נזירות הק' יום ויגלח בסוף כל המנין אם לכולן אבל בסוף מנין דבנו לינו יולד לו בן לבר מנזירות דבנו אבל מ"מ אם יוולד לו בן קודם ל' חפץ הוא להבליעו בנזירות דידיה אבל הכא שקיבל נזירות אחר כ' בדעתו למנות לו מנין שלא יעלה למנין המאה יום אלא לחתי לחפץ להבליעו והכי הוא יודע בבורו דבהנך כ' לא [שלמין] ק' לימא בפי' הריני נזיר אחר כ' ומעתה פי'[22] בין הכל ק' שלא ולפי חפץ לעשות ק' יום בלא הנזירות. ע"כ הגה"ה: **ותבעי ליה נזירות מועטת.** פי' שמם נזירות להוא שלשים יום וכבון לאמר הריני נזיר לאחר שלשים יום ונזיר מעתה אי חיילא השתא ויומנה עשרים יום ויביא מנין זה ויומנה שלשים יום ויומנה עשרה יומים להשלים נזירות לאחרא ולא יגלח עד [שלשים] השלמת שניהן: **חדא מגו חדא קמיבעי ליה**

הריני נזיר כשיהיה לי בן. פירוש לפסוקי נזירות להוי שלשים יום ונזיר מאה יום נזירות דנפשיה והשתא נמי קבל נזירות דבנו כריסתא והתחיל למנות נזירות דנפשיה ק' יום וגולד לו בן עד שבעים ויום שבעים נמי בכלל לא הפסיק כלום פירוש [ג] מחרי שנזירות בנו של שלשים יום מוכלעים תוך ק' יום עליין[ב] דפירש[ד] ולא[ד] הני ק' יום עולים לנזירות דבנו וגם למאה יום דנפשיה לפי ע"ג דמיד כשיוולד בנו לריך להניח את שלו ולמנות של בנו שהרי קיבלו מחילה כדאמר לעיל מ"ה כיון דשל בנו מוכלעין בתוך המנין יום עולים לשל בנו ולשלו ושלים מאה יום ויגלח על שניהם ויביא שני קרבנות וה"ה לעיל כי אמר הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר והתחיל למנות את שלו אם נולד לו הבן למניינו ביום ל'[ה] לחותן שלשים יום עולין היו לבנו ולעלמו כיון דשל בנו מוכלע בשל עלמו לחידי ולחידי ל' יום ודוקא כי קבל נזירות דבנו כריסתא דמיד שנולד הוי זקוק למנות לחותו מהני הכלעה אבל קבל נזירות דמאה יום כריסתא אפי' נולד לו הבן קודם ל' יום לריך להשלים המאה יום כריסתא כשקיבל עליו תחילה לגלח חייל נזירות בנו עליו [עד] השלמת נזירותו לגלח משלים נזירות ק' ויגלח ויביא קרבן לנזירותו ושוב יעשה נזירות דבנו ל' יום ויגלח לאחר ל' יום ויגלח לל' יום ויביא קרבן: (ד) **לאחר שבעים.** היינו ע"א סותר ול"ג סותר שבעים יום דהא לינו סותר ע' וה"פ מניח את שלו ומונה את של בנו ולמו דוקא סותר כלומר[ו] מניח את מניינו ומונה שלשים דבנו: שמין מגלחת פחות משלשים יום. פי' לכך אין עולין שאר הימים שעד ק' ימים לנזירות דבנו לפי שמין נזירות דבנו פחות משלשים יום וליכא ל' יום עד גמר השלמת מאה ולכך זקוק להפסיק מניינו הואיל דנמשך דבנו[ו] על ימי נזירותו ולמון מגלחת לינו מכוון לטפי ס"ל למימר שמין נזירות פחות משלשים יום ונקט שמין מגלחת למימר מכשלשים[ז] ד] של בנו יחזיר למניינו ושלים נזירות הק' יום ויגלח בסוף כל המנין אם לכולן אבל בסוף מנין דבנו לינו יולד לו בן לבר מנזירות דבנו אבל מ"מ אם יוולד לו בן קודם ל' חפץ הוא להבליעו בנזירות דידיה אבל הכא שקיבל נזירות אחר כ' בדעתו למנות לו מנין שלא יעלה למנין המאה יום אלא לחתי לחפץ להבליעו והכי הוא יודע בבורו דבהנך כ' לא [שלמין] ק' לימא בפי' הריני נזיר אחר כ' ומעתה פי'[כב] בין הכל ק' שלא ולפי חפץ לעשות ק' יום בלא הנזירות. ע"כ הגה"ה: **ותבעי ליה נזירות מועטת.** פי' שמם נזירות להוא שלשים יום וכבון לאמר הריני נזיר לאחר שלשים יום ונזיר מעתה אי חיילא השתא ויומנה עשרים יום ויביא מנין זה ויומנה שלשים יום ויומנה עשרה יומים להשלים נזירות לאחרא ולא יגלח עד [שלשים] השלמת שניהן: **חדא מגו חדא קמיבעי ליה**

מתני' [ב]**הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן התחיל מונה את שלו ואח"כ נולד לו בן משלים את שלו ואח"כ מונה את של בנו הריני נזיר כשיהיה לי בן ונזיר התחיל מונה את שלו ואח"כ נולד לו בן מניח את שלו ומונה את של בנו ואינו מגלח ואח"כ משלים את שלו למקוס ספסק [ג]מתחיל:** (גליון [ג]ומ"ר (ג) דהואיל וקיבל עליו נזירות שלו מחילה משלים את שלו אם שיהא מגלח בינתים ואילו בסיפא דקבל נזירות של בנו מחילה מוקי לה [ד]הכי דאי לא תימא הכי [ב]לא הוי נזירות כלל כיון דלהפסיק את שלו והתחיל את של בנו וגלח